

Нарешті, технічні ресурси управління економічним потенціалом мають допоміжний характер, але постають необхідними для вирішення окремих завдань. Однозначно визначити склад таких технічних ресурсів складно, адже часом неможливо розмежувати функції, які виконують з їх допомогою.

Отже, функціонування системи управління економічним потенціалом ТОВ НВФ «Адвісмаш», як форма актуалізації функцій системи може розглядатись як спрощена: основні функції виконуються в обмеженому обсязі, вирішуються мінімально необхідні завдання управління економічним потенціалом. Завдання виконуються частково і час від часу (наприклад, за запитом керівництва або власників підприємства), періодично проводиться моніторинг зовнішнього середовища і, реактивно розробляються та здійснюються заходи реагування на зміни.

Література.

1. Бачевський Б.Є. Потенціал і розвиток підприємства : навч. посіб. [Б.Є. Бачевський, І.В. Заблудська, О.О. Решетняк]. -К. : Центр учбової літератури, 2009. - 400 с.

2. Богацька Н. Ресурсний потенціал підприємства: сутність та стратегія використання / Н. Богацька, О. Ковальчук [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://rusnauka.com/4_SND_2012/Economics/10_98032.doc.htm

3. Сіваєв Б. Економічна сутність ресурсного потенціалу підприємства / Б. Сіваєв [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://intkonf.org/sivaev-bo-ekonomichna-sutist-resursnogo-potentsialu-pidpriemstva>.

ТУРИСТИЧНА ГАЛУЗЬ ЯК СКЛАДОВА РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Васильєва Ю. В., студентка

*Науковий керівник: Юхновська Ю. О., к. е. н., доцент
Хортицька національна навчально-реабілітаційна академія ЗОР,
м. Запоріжжя*

Європейська інтеграція України є найважливішою сучасною тенденцією, що має потужний вплив на процеси реформування туристичної галузі. Не менш важливим є процес глобалізації.

Сучасний етап розвитку туристичної сфери позначається прагненням політичних сил відповідати образу провідників євроінтеграції, що позначається і на діяльності органів державної влади. Проте нерідко показове позитивне ставлення до євроінтеграційних тенденцій супроводжується відсутністю реальних реформ, зокрема спостерігається збереження перешкод і ускладнень ведення бізнесу, практична відсутність позитивних змін у залученні інвестицій і бюджетному фінансуванні соціальних програм, пов'язаних із розвитком туризму [1, с. 77].

Головна проблема в сфері туризму – відставання в рівні розвитку підприємств та об'єктів, які забезпечують прийом, розміщення та дозвілля для туристів. Останніми роками зростають вимоги, що висуваються до умов проживання, якості харчування й надаваних послуг. У цей час у більшості регіонів якість інфраструктури туризму не відповідає міжнародному рівню, до якого вже звикла значна кількість українських туристів.

Для того, щоб туризм розвивався швидкими темпами, необхідно провести удосконалення інфраструктури, яка обслуговує дороги: будівництво нових кемпінгів, кав'ярень, АЗС, придорожніх ресторанів та зон відпочинку. Вже зараз туристична галузь виробляє 8 % ВВП і 20 % зовнішньо-торгівельного обігу України. Сьогодні кожен турист, який відвідує нашу державу, в середньому залишає тут майже 500 доларів США за 3 дні перебування [2].

За даними Держприкордонслужби, кількість іноземців, що в'їхали в Україну в I півріччі 2018 року, скоротилося на 1,7%, до 6,22 млн осіб. Лідерами стали Молдова (1,95 млн), Білорусь (1,65 млн) і Росія (645,3 тис. осіб). У 2017 році, за даними Мінекономрозвитку, кількість іноземців, що приїхали в нашу країну, в порівнянні з 2016 роком, зросла на 6 %, до 14,4 млн [3].

На жаль, за останні роки (починаючи з 2013 р.) туристичні потоки в Україні значно зменшились, що було викликане чинниками економічного та соціально-політичного характеру. На сьогоднішній день туристична галузь України перебуває на стадії проведення реформ. Туристичні ресурси, якими володіє Україна, використовуються не сповна, в силу подій військово-політичного характеру, які сколихнули Україну у 2013 році, значно зменшились в'їзні туристичні потоки, проте якщо проводити порівняння наприклад з 2000 роком, ситуація в сфері туризму виглядає все таки кращою.

Загалом дохід від надання туристичних послуг за 2016-2017 рр. виріс на 60 %, до 19 млрд грн [3]. Кількість суб'єктів туристичної діяльності України – юросіб та ФОП - протягом років змінювалася не настільки значно: від 3182 (2015) до 3469 у 2017 році. Відсутність державного втручання в туристичний бізнес за останні три роки дозволили розвиватися малому бізнесу. Покращується інфраструктура – проводяться ремонти основних доріг, розвиваються міні-готелі, ресторани-кафе, транспортне сполучення.

На розвиток ринку туристичних послуг також впливає низка факторів, а саме: демографічні зміни, матеріальний і соціальний стан населення, рівень освіти, тривалість відпустки, професійна зайнятість тощо. Існує чіткий зв'язок між тенденцією розвитку туризму, загальним економічним розвитком та особистими доходами громадян. Туристичний ринок дуже відчутний до змін в економіці. За стабільних цін зростання особистого споживання на 2,5 % збільшує витрати на туризм на 4 %, а зростання особистого споживання на 5 % збільшує ці витрати на 10 % [4].

На розвиток туризму впливають як позитивні, так і негативні фактори, які пов'язані з політичною та соціально-економічною ситуацією в країні і в світі в цілому. Експертами в сфері туризму було запропоновано низку рекомендацій щодо поліпшення відпочинку як для громадян України, так і для іноземних туристів. Зокрема, пропонується такий ряд заходів [5]:

- створення програми лояльності «Турист України», подорожуючи, відвідуючи різні туристичні місця, українці та іноземці матимуть змогу накопичувати бали і отримувати різноманітні знижки;

- розробити програму «Все включено» в готелях на півдні України;

- страхувати туристів, які користуються послугами туроператорів;

- просити владу, щоб та допомогла скасувати ПДВ для чартерних рейсів, наприклад, за маршрутами Львів-Одеса, Харків-Одеса, тощо.

Для того, щоб зробити туристичний бізнес в Україні більш привабливим, необхідно надавати державні податкові пільги для власників об'єктів туристичної інфраструктури. Так, у багатьох розвинених країнах Європи існують знижені ставки ПДВ саме для цього бізнесу. Інвестиційна привабливість українських об'єктів сильно зростає, якщо ставка ПДВ становитиме близько 5-10 %. Така зміна податкового

законодавства призведе не до збитку для бюджету, а до його наповнення за рахунок залучення коштів інвесторів [6, с. 73].

Туристичний бізнес є найбільш прибутковим сектором економіки багатьох країн. Україна розпочала активну діяльність спрямування своїх зусиль на розвиток туризму: як внутрішнього, так і зовнішнього. На сучасному етапі більш прибутковим та перспективним є саме зовнішній туризм. Також значно сприяє розвитку економіки в'їзний туризм. У багатьох країнах саме такий вид туризму займає основну частку національного ВВП, і Україна також цілком може досягти таких показників, якщо держава докладе певних зусиль у сферу розвитку туристичної діяльності.

Література.

1. Zikeieva, S. H. (2013), Turystychna haluz' Ukrainy v period ievrointehratsii: sotsial'no-ekonomichnyj aspekt [Ukrainian tourist industry during the period of European integration: socio-economic aspect], *Ekonomika i menedzhment kul'tury*, no. 1, pp. 74–82 [in Ukraine].

2. Особливості розробки прогнозів розвитку туристичної галузі. [Електронний ресурс] // – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/orlova2.htm

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В ЕПОХУ ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ

Волощук Д. В., студентка

Науковий керівник: Задерака Н. М., ст. викладач

Національний авіаційний університет, м. Київ

Ми живемо в епоху стрімкого розвитку підприємництва. Розвиток підприємницької діяльності створює нові робочі місця та можливості для покращення інфраструктури, що, у свою чергу, означає кращу якість послуг та життя, таким чином, відповідає інтересам економічного зростання кожної країни. Дослідження сфери підприємництва помітно зросли за останні три десятиліття. Посилена увага до створення нових підприємств та введення інновацій у малих фірмах виступає рушійною силою економічного зростання, створення нових освітніх програм у сфері підприємництва та розширення державної політики щодо підтримки підприємницької діяльності.

Основна суть підприємницької діяльності полягає в тому, щоб бути стійкими, креативними, винахідливими, скрупульозними та